جوان

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیر مسئول: عبدالله گنجی
سردبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۳۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۳۴۱۶۵۴
روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸، نمابر: ۶-۸۸۸۴۵۶۳۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۸۸۸۶۲۱۹۴
چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان
www.javanonline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۵۷۸۰ | چهارشنبه ۸ آبان ۱۳۹۸ | اول ربیع‌الاول ۱۴۴۱ | اذان ظهر: ۱۱:۴۸ |
غروب آفتاب: ۱۷:۱۲ | اذان مغرب: ۱۷:۳۰ | نیمه‌شب شرعی: ۲۳:۰۶ | اذان صبح فردا: ۰۵:۰۰ | طلوع آفتاب فردا: ۰۶:۲۵ |

یادداشت | جواد محرمی

رفع توقیف یا ترغیب و ترویج یک اشتباه سینمایی!

کاش می‌توانستیم اکران فیلم «خانه پدری» را تنها یک اقدام فرهنگی برای رفع توقیف یک اثر سینمایی قلمداد کنیم اما وقتی مواضع مسئولان سازمان سینمایی را مشاهده می‌کنیم، می‌بینیم که ظاهراً موضوع چیز دیگری است. اکران یک فیلم ملتهب و مسئله‌دار همراه با مواضعی که در آن برای سخن گفتن درباره فیلم از استخدام واژه‌هایی تمجیدآمیز و حمایت‌آمیز استفاده می‌شود رویکردی است که نمی‌تواند سازنده و دلسوزانه تلقی شود. محمدمهدی طباطبایی‌نژاد معاون نظارت و ارزشیابی سازمان سینمایی روز اول اکران خانه پدری از آن به عنوان اثری برجسته در سینمای ایران و یکی از بهترین فیلم‌های کیانوش عیاری یاد می‌کند. از سویی دیگر ابراهیم داروغه‌زاده دبیر جشنواره فیلم فجر همان روز با انتشار یک توئیت که از آن بوی حمایت به مشام می‌رسید، می‌نویسد: «تمام دخترانی که با اجبار پدر تن به ازدواج با کسی می‌دهند که دوستش ندارند در حقیقت زنده به گور می‌شوند. به جای حمله به فیلمی که با تحجر سر جنگ دارد با جهالت که منجر به ظلم به دختران مان می‌شود مبارزه کنیم.» اینگونه اظهار نظرها از سوی افرادی که وظیفه سیاستگذاری امور سینمایی کشور بر عهده آنهاست، مسئولانه به نظر نمی‌رسد. وقتی یک مسئول سینمایی از فیلمی به عنوان برجسته یاد می‌کند در واقع این پیام واضح را به جامعه سینمایی کشور می‌دهد که از ساخت و اکران چنین آثار ملتهبی حمایت می‌شود. وقتی دبیر جشنواره فجر توئیت می‌زند و اعلام می‌کند که فیلم علیه تحجر و جهالت است نه بر ضد جامعه ایرانی یعنی دارد از محتوای فیلم دفاع می‌کند. مسئله اصلی این است که سازمان سینمایی دست کم می‌توانست درباره اکران فیلم خانه پدری موضعی بی‌طرفانه اتخاذ و اعلام کند که با اکران محدود فیلم صرفاً تلاش دارد مشکل اکران یک فیلم توقیفی را حل کند اما وقتی کلمات و جملات ستایش‌آمیز درباره فیلم به کار می‌رود و برخی نزدیکان رسانه‌ای سازمان سینمایی نیز همزمان از ارزش‌های هنری و سینمایی و محتوایی فیلم داد سخن سر می‌دهند، در واقع نوعی ترویج آثاری به مشام می‌رسد که تولید آن هم می‌تواند برای نهاد متولی سینما دردسر ساز باشد و هم برای فیلمسازانی که با چراغ سبز مسئولان سینمایی به سمت تولید چنین آثاری سوق داده شده‌اند و سازمان سینمایی از این دردسرهای دوطرفه برای فرهنگ و اهالی آن حمایت می‌کند تا از التهابات رخ داده به سود سیاست بهره‌برداری کند. پس زیبنده این است که مسئولان سینمایی وزارت ارشاد درباره مسئولیت‌هایشان در مورد تقویت محتوای آثار سینمایی و سیاستگذاری در این رابطه بیشتر فکر کنند و با اتخاذ مواضعی مسئولانه‌تر از ترغیب به تولید آثاری که می‌تواند احساسات جامعه شریف ایرانی را جریحه‌دار نماید، پیشگیری نمایند.

حکمت

حکمت ۳۴۷

مدح و ستایش بیش از حد استحقاق، تملق است و کمتر از استحقاق، عجز و درماندگی یا حسد است.

«انیمیشن موفق» سرباز فرهنگی است

فرهاد عظیما: انیمیشن در تمام دنیا زمانی موفق بوده که در خدمت اهداف فرهنگی کشورها قرار گرفته است

■ محمدصادق عابدینی

حضور انیمیشن «آخرین داستان» در لیست اسکار ۲۰۲۰، دیدگاه‌های مختلفی را در پی داشته است؛ اینکه چطور انیمیشن ایرانی به جهان معرفی می‌شود و حضور در بازارهای خارجی باید چگونه باشد.

فیلم سینمایی انیمیشن «آخرین داستان» از ایران در فهرست اولیه انیمیشن‌های سینمایی اسکار ۲۰۲۰ قرار گرفت. اگر چه هر ساله حضور داشتن یا نداشتن ایران در اسکار با مسائل سیاسی گره می‌خورد و منتقدان زیادی وجود دارند که حاضرند ثابت کنند همه استقبال‌ها از فیلم‌های ایرانی در اسکار صرفاً بازی سیاسی بوده، اما اینکه فیلمی از ایران در جمع رقبای بین‌المللی حضور داشته باشد، به خودی خود اتفاق ویژه‌ای است.

با وجود اینکه سینمای داستانی ایران تا به امروز دو بار توانسته است اسکار بهترین فیلم خارجی‌زبان را به دست آورد، انیمیشن‌های ایرانی حضور کمرنگی در اسکار داشته‌اند. همین حضور اندک نیز با توجه به برخوردهای سیاسی صورت گرفته با سینمای ایران، دارای پیوست‌های سیاسی شده است. نگاه انتقادی سعید مستغاثی منتقد و کارشناس سینما درباره چرایی انتخاب «آخرین داستان» برای حضور در اسکار، قابل تأمل است. مستغاثی که درباره ماهیت سینمای هالیوود صاحبنظر است، می‌نویسد: «پس از گذشت ۶۰ سال حاکمیت شبه‌روشنفکران غرب‌زده بر سینمای انیمیشن این دیار، تقریباً یک دهه است در سینمای انیمیشن ایران، تحولی شگرف توسط هنرمندان جبهه فرهنگی انقلاب ایجاد شده و در کمال ناباوری و با پشتکار فراوان، برای اولین بار انیمیشن‌های بلند سینمایی با جذابیت و کشش بالا ساخته شده‌اند که نه تنها در سطح بین‌المللی مورد توجه قرار گرفته‌اند بلکه در داخل ایران و حتی کشورهای منطقه نیز با استقبال بی‌نظیری مواجه شده‌اند. انیمیشن‌هایی نظیر «شاهزاده روم» که در وب‌سایت معتبر IMDB امتیاز بالای ۱/۸ را از کاربرانش به دست آورد و در فروش داخلی نیز رتبه سوم فیلم‌های سال را کسب کرد، همچنین انیمیشن‌های سه بعدی دیگری مثل «فهرست مقدس»، «رهایی از بهشت»، «نبرد خلیج فارس» و بالاخره «فیلشاه» که گوی سبقت فروش داخلی و خارجی را از رقبای پیشین ربود، از آن جمله بودند.» این منتقد سینما اضافه می‌کند: «این برای نخستین بار در تاریخ سینمای ایران بود که کودکان برای دیدن یک انیمیشن بلند سینمایی جذاب، ذوق می‌کردند و با علاقه به تماشای آن می‌نشستند اما این انیمشین‌ها که بنا به اظهار نظر کارشناسان داخلی و خارجی، به لحاظ استاندارد ساختاری در حد تولیدات جهانی به خصوص کارتون‌های امریکایی بودند، نه از سوی شبه‌روشنفکران و اغلب رسانه‌های کشور که در اختیار آنان بود مورد توجه قرار گرفتند، نه از سوی جشنواره‌های خارجی مانند «انسی» که در تیول و لابی همین قشر است و البته نه از سوی اسکار چراکه موضوع و داستان همه آنها واقعی، دینی، اسلامی و انقلابی بود! ماجرای ملیکا یا نرجس خاتون در «شاهزاده روم»، داستان سپاه ابرهه و پرندگان ابابیل در «فیلشاه»، قصه قرآنی اصحاب اخدود در «فهرست مقدس»، مشابه‌سازی سرگذشت شهید دکتر چمران با اسطوره‌های شاهنامه در «رهایی از بهشت» و مقاومت ایران در مقابل تجاوز امریکا در «نبرد خلیج فارس»، موضوعاتی نبود که به ذائقه محافل سینمایی امریکایی و اروپایی خوش بیاید و باب میل شیفتگان داخلی‌شان در ایران باشد! این در حالی است که پیش از اینها هم بارها اثبات شده، کمترین موضوع قابل اهمیت برای این دسته از محافل سینمایی، از قضا خود «هنر» است!»

عمده پویانمایی‌های ایرانی، با وجود تکنیک خوب، دو ضعف آشکار دارند: نداشتن اصالت تصویرگری بومی و ضعف فیلمنامه

■ **تفاوت نگاه در داخل و خارج از ایران**

در این باره فرهاد عظیما در گفت‌وگو با «جوان» بر نگاه سیاسی جشنواره‌های خارجی تأکید می‌کند. انیماتور و سازنده انیمیشن سینمایی «نبرد خلیج فارس» درباره جایگاه انیمیشن‌های ایرانی همسو با سیاست‌های فرهنگی و سیاسی جمهوری اسلامی و رابطه آن با جشنواره‌های خارجی، می‌گوید: «برخلاف رویکرد داخل ایران که به تولیدکنندگان انیمیشن‌های فرهنگی و انقلابی برچسب و انگ می‌زنند، در غرب از انیمیشن‌سازهایی که در خدمت اهداف فرهنگ رسمی هستند حمایت ویژه می‌شود. همان طور که راهپیمایی اربعین روی همه افراد جهان تاثیر می‌گذارد و دشمنان از تاثیرش واهمه دارند، آثار هنری تولید شده داخل ایران نیز در خارج از کشور به دقت تجزیه و تحلیل می‌شوند و تولیدکنندگان آن زیر نظر قرار می‌گیرند، علت آن هم ترس و احساس خطر است. واقعیت این است که یک حرکت فرهنگی بسیار بیشتر از یک اقدام نظامی تاثیرگذار است.»

سازنده انیمیشن «پیام راشل کوری» می‌گوید: «انیمیشن در تمام دنیا زمانی موفق بوده که در خدمت اهداف فرهنگی کشورش قرار گیرد. اگر در ژاپن انیمیشن موفق می‌شود یا اینکه در امریکا کمپانی‌های انیمیشن‌سازی در صدر هستند علتش همین است. در جنگ جهانی دوم، شرکت والت دیزنی چند هزار دقیقه انیمیشن با موضوع چگونگی نبرد و استفاده از اسلحه برای آموزش نیروهای ارتش امریکا ساخت. این شرکت که اکنون بزرگ‌ترین تولیدکننده انیمیشن دنیاست از همان ابتدا در خدمت اهداف امریکا بوده و است و همین علت موفقیت آن شده است.»

این انیماتور با انتقاد از وضعیت سینمای انیمیشن در ایران می‌گوید: «متأسفانه در داخل ایران هر کسی بخواهد همسو با سیاست‌های فرهنگی کشور کار کند مورد حمله قرار می‌گیرد و خودی‌ها هم پشت او را خالی می‌کنند. از سویی دیگر اخیراً رهبر معظم انقلاب در دیدار با تولیدکنندگان انیمیشن به این اشاره کردند که بسیاری از تولیدات انیمیشن ایران در بهترین حالت در خدمت نظام نیستند!» عظیما با بیان اینکه تولید چهار پنج انیمیشن در سال را نباید به داشتن صنعت انیمیشن در ایران معنا کنیم، تأکید می‌کند: «یکی از راه‌های موفقیت انیمیشن در ایران، رفتن به سمت ساختار صنعتی و ایجاد خط تولید انیمیشن است و از سوی دیگر انیمیشن باید در خدمت فرهنگ اسلامی-ایرانی قرار بگیرد.»

مهرزاد دانش منتقد و کارشناس سینمایی نیز در قالب یک توئیت وضعیت انیمیشن ایران را اینگونه تشریح می‌کند: عمده پویانمایی‌های ایرانی، با وجود تکنیک خوب، دو ضعف آشکار دارند:

۱- نداشتن اصالت تصویرگری بومی

۲- نداشتن فیلمنامه‌ای ظریف که بتواند مایه مفهومی را در عمق درام جاسازی کند تا از متن بیرون نزند.

■ **انیمیشن؛ بهترین صادرات فرهنگی**

از سویی دیگر امیر سحرخیز، رئیس هیئت مدیره صنف انیمیشن درباره اینکه چرا انیمیشن ایرانی صنعتی نیست و بازار خارجی ندارد، به «جوان» می‌گوید: «حضور بازار جهانی در سینمای ایران به خاطر فعالیت شرکت‌های تخصصی و بازاریابی، جلوتر و پیشروتر از انیمیشن بوده است. وجود شرکت‌های پخش‌کننده انیمیشن موضوعی است که هنوز برای انیمیشن ایران اتفاق نیفتاده است.» سحرخیز ادامه می‌دهد: «حضور انیمیشن ایران در جشنواره‌های خارجی به دیده شدن آثار کمک می‌کند، در انیمیشن کوتاه سال‌هاست که حضور بین‌المللی داریم و از نظر کیفیت تولیدات از بسیاری از کشورهای اروپایی بهتر هستیم اما هنوز به دلیل صنعتی نبودن انیمیشن بلند در ایران و نداشتن تولیدات پرحجم، نتوانسته‌ایم برای انیمیشن بلند بازار خوبی داشته باشیم.»

رئیس هیئت مدیره صنف انیمیشن با اشاره به همکاری انیماتورهای ایرانی با شرکت‌های خارجی برای تولید انیمیشن می‌گوید: «ما می‌توانیم به جای خام‌فروشی در ارائه خدمات فنی به فکر فروش محصول نهایی باشیم و حتی در شرایط تحریم، انیمیشن نشان داده است که می‌تواند بهترین محصول صادراتی فرهنگی کشور باشد.» اینکه حضور در فهرست اسکار می‌تواند به پیشرفت جهانی سینمای انیمیشن ایران کمک کند، مسئله‌ای است که نیازمند گذر زمان است.

نما | حسین کشتکار

«نه» دادستانی به دخترکشی در سینما

■ فرزین ماندگار

پس از آنکه سازمان سینمایی به شکلی غیرمنتظره فیلم «خانه پدری» را اکران عمومی کرد و به نوعی مخالفان این فیلم را در عمل انجام شده قرار داد، خیلی‌ها فکر می‌کردند دندان لق ماجرای نزدیک به ۱۰ ساله این فیلم این بار کنده می‌شود و پرونده فیلم بسته خواهد شد اما ورود دادستانی و توقیف فیلم سبب شد ماجرا فعلاً ادامه‌دار باشد.

خانه پدری در زمان ریاست جواد شمقدری در دولت سابق مجوز ساخت گرفت و با سرمایه‌گذاری نیروی انتظامی تولید شد اما مجوز اکران نگرفت تا اینکه حجت‌الله ایوبی رئیس اسبق سازمان سینمایی دولت یازدهم قصد اکران آن را داشت ولی از اکران آن منصرف شد. مرحوم ضیاءالدین دری آن زمان در گفت‌وگو با «جوان» به نقل از ایوبی عنوان کرد که به هم خوردن حال روحی دختر وی حین تماشای فیلم در منزل سبب شده تا ایوبی از اکران آن منصرف شود.

اما توقیف سه باره فیلم و این بار از سوی دادستانی سبب شد تا رسانه‌های طیف موسوم به اصلاح‌طلب و برخی چهره‌های این جریان سیاسی تلاش کنند این اقدام را سیاسی جلوه دهند تا جایی که واکنش‌ها در توئیتر هشتگ خانه پدری را داغ کرد. سیدمحمد حسینی وزیر وقت وزارت ارشاد دولت سابق که خانه پدری در زمان وزارت وی مجوز اکران گرفته بود در واکنش به اکران فیلم نوشت: «خانه پدری، فرهنگ و خانواده ایرانی را نماد خشونت، بی‌رحمی و سنگدلی و پدر را که مظهر تلاش برای آینده بهتر فرزند است، عربی جاهلی جلوه می‌دهد که دخترش را زنده به گور می‌کند، با وجود چنین آثار سیاهی دشمنان انقلاب نیازی به ارائه سند برای تروریست جلوه دادن ملت ایران ندارند.»

از سویی دیگر جواد شمقدری رئیس وقت سازمان سینمایی به اکران فیلم واکنش نشان داد و از محتوای «خانه پدری» انتقاد کرد: «باید این را در نظر بگیریم که در جامعه ایرانی دخترکشی رواج نداشته است، آن هم با این جزئیات کامل که زنده به گور کردن دختران ایرانی را نشان می‌دهد که اتفاقاً برادر دختر هم در این قتل شرکت می‌کند.»

اما جلیل محبی دبیر ستاد امر به معروف و نهی از منکر از وجه دیگری به اکران خانه پدری نگاه کرده است. او پس از تشریح تفاوت نظام‌های حقوقی جهان در مواجهه با قتل‌های ناموسی می‌نویسد: «گناهان جنسی در اسلام توسط سیستم اسلامی تغافل شده و به توبه سوق داده می‌شوند اما هنر سینما هرگز به کمک این سیستم نیامده است. خانه پدری یک خرده‌فرهنگ غلط در برخی نقاط کشور را نماینده فرهنگ اصیل دینی جا زده و فرهنگ سنتی ایران را خشن و به دور از رحم و متحجر معرفی کرده است.»

■ **تفاوت نسخه‌های نمایش در سینماهای مختلف**

اما نکته دیگری که درباره خانه پدری مطرح شد اکران عجیب و غریب آن بود. با مصاحبه‌هایی که معاون نظارت و ارزشیابی با رسانه‌های مختلف انجام داده بود، صراحتاً اعلام شد صحنه‌های خشن و زننده فیلم اصلاح و با تعدیل‌هایی تلاش شده است فضا کمی بهتر شود ولی کوبیدن هاونگ بر سر مقتول به طور واضح در سینما کوروش و چارسو نمایش داده شده است، این واقعیت خلاف چیزی است که معاون ارزشیابی گفته بود. با گفت‌وگویی که تسنیم با برخی از مسئولان سازمان سینمایی انجام داده متوجه این حقیقت شده است که سازمان از وجود صحنه‌های دلخراش که قرار بوده اصلاح شود بی‌خبر است و ظاهراً چیزی که از طرف شورای نمایش و اکران به این سازمان گفته شده چیز دیگری است.

نکته دوم که عجیب‌تر است اینکه خبرنگار تسنیم در پردیس «باغ کتاب» متوجه حذف صحنه فرو کردن شمشیر در قبر و خونی شدن آن است؛ صحنه‌ای که عیناً در سینما کوروش و چارسو موجود بوده است! این دوگانگی در دو سینمای تهران به علاوه وجود صحنه‌های خشنی که قرار بوده است اصلاح شود، نشان می‌دهد گویا پخش فیلم توسط شرکتی صورت گرفته که قبلاً درباره فیلم «رحمان ۱۴۰۰» نیز با پخش نسخه‌های اصلاح شده فیلم در برخی از سینماها و نمایش نسخه اصلی در سینماهای دیگر کاری غیراخلاقی را انجام داده بود و بار دیگر همین تخلف تکرار شده است.

اما توقیف فیلم از سوی دادستانی را باید نه بزرگ قوه قضائیه به رواج خشونت عریان در آثار سینمایی دانست؛ خشونتی که البته گریبان سریال‌های تلویزیونی را نیز گرفته و هشدارها درباره گسترش آن تا الان راه به جایی نبرده است.

خبر

داریوش ارجمند خادم آستان رضوی(ع) شد

همزمان با سالروز شهادت حضرت امام رضا(ع) با حکم حجت‌الاسلام والمسلمین «احمد مروی» با درخواست داریوش ارجمند، برای خادمی آستان رضوی موافقت شد.

به گزارش «جوان» به نقل از پایگاه اطلاع‌رسانی آستان قدس رضوی، داریوش ارجمند در برنامه «کبوترانه» شبکه ۳ سیما درخواست خود را مبنی بر خادمی حضرت امام رضا(ع) مطرح کرد و تولیت آستان قدس رضوی نیز پس از این برنامه با درخواست وی موافقت نمود. داریوش ارجمند گفته بود: برای توصیف مکارم حضرت امام رضا(ع) باید صفات جدید به کار برده شود. من طعم رحمت این امام بزرگوار را چشیده‌ام، شاید هیچ فردی به اندازه من از الطاف امام هشتم(ع) بهره‌مند نشده باشد. وی ادامه داد: روزی که به مشهد آمده بودم هیچ چیز نداشتم اما امروز که در محضر حضرت امام رضا(ع) هستم همه من را به عنوان نوکر حضرت علی‌بن موسی‌الرضا(ع) و غلام جد بزرگوار ایشان حضرت امیرالمؤمنین علی‌بن ابیطالب(ع) می‌شناسند.

اصلاحیه

دربندی برکنار نشده بازنشسته شده است

مطلبی چهارشنبه هفته پیش با تیتر «قربانی یارانه مطبوعات» درباره برکناری محمدرضا دربندی از اداره کل مطبوعات داخلی معاونت مطبوعاتی وزارت ارشاد در همین صفحه منتشر شد ضمن پوزش از ایشان به این وسیله اصلاح می‌شود:

محمدرضا دربندی برخلاف ادعای مطلبی که به نقل از کانال باشگاه روزنامه‌نگاران منتشر شد و ذکر آن رفت از سوی محمد خدادی، معاون مطبوعاتی برکنار نشده است بلکه ایشان به دلیل بازنشستگی پس از ۴۰ سال فعالیت جای خود را به احسان‌الله حجتی به عنوان سرپرست جدید اداره کل مطبوعات و خبرگزاری‌های داخلی داده است.

جای خالی نگاه فرامرزی در تولید سریال‌های جاسوسی ایرانی

رژیم صهیونیستی یک سریال جاسوسی ضدایرانی می‌سازد

■ نوید پارسا

سریال تلویزیونی «گاندو» نشان داد توجه به ژانر پلیسی، جاسوسی می‌تواند هم در جذب مخاطب موفق عمل کند و هم سریال‌های تلویزیونی را از رخوت ناشی از سریال‌های تلخ و آسیب‌زا بیرون بیاورد. تولید یک سریال جاسوسی ضد ایرانی در رژیم صهیونیستی نشان می‌دهد دشمنان ایران نیز روی این ژانر برای جذب مخاطب حساب ویژه‌ای باز کرده‌اند.

تولید سریال با موضوع جاسوسی و معمایی در همه جهان با استقبال مخاطبان روبه‌رو بوده و در ایران هم پخش سریال گاندو نشان داد این ژانر می‌تواند ارتباط خوبی با مخاطب برقرار کند به ویژه اینکه موضوعات واقعی روز در این آثار مورد توجه قرار گرفته باشد. تولید یک سریال در این ژانر در رژیم صهیونیستی علیه ایران از رویکرد جدی دشمنان ملت ایران برای بازی در این زمین حکایت دارد؛ سریالی که با تمرکز بر مسئله هسته‌ای ایران ساخته می‌شود. مهر به نقل از ددلاین در این باره گزارش می‌دهد که «تهران» عنوان مینی‌سریالی معمایی و جاسوسی است که شبکه صهیونیستی kan قصد تولید آن را دارد. نوید نگهبان بازیگر سریال «میهن» یا «هوملند»، شان توب بازیگر «مرد آهنی» و نیو سلطان از بازیگران سریال «تهران» خواهند بود.

این عنوان برای سریال هنوز قطعی نیست و ممکن است در آینده نامش تغییر پیدا کند. نوید نگهبان بازیگر اسرائیلی که در فصل اول «میهن» نقش شخصیت «ابونظیر» را بازی کرد و به‌تازگی در لایو-اکشن «علاءالدین» ظاهر شده بود، در این سریال در نقش فراز محمد فرمانده موساد جلوی دوربین می‌رود و شان توب در نقش مأمور امنیتی ایرانی به نام مسعود تبریزی ایفای نقش می‌کند. نیو سلطان هم نقش تامار ربینیان هکر کامپیوتر را بازی می‌کند که باید اولین مأموریتش را در پایتخت ایران انجام دهد.

ماجرای فیلم درباره فعالیت این هکر برای از کار انداختن یک رآکتور هسته‌ای است. پس از ناکامی در این مأموریت وی از سوی مقامات ایرانی تحت تعقیب قرار می‌گیرد، او در ادامه به عنوان یک ایرانی با مسعود که یک فعال سیاسی و امنیتی سابق است، ارتباط برقرار می‌کند. در عین حال مقامات ایرانی در تعقیب وی هستند و سعی دارند او و مسعود را دستگیر کنند.

پیش از این پخش سریال چرنوبیل درباره انفجار هسته‌ای در شوروی سابق بینندگان زیادی را در سراسر جهان به خود جذب کرده بود. اگر سریال‌های ایرانی نیز با هدف جذب مخاطب جهانی ساخته شوند می‌توان به اثرگذاری فرهنگی فرای مرزهای کشور نیز امیدوار بود؛ رویکردی که مدیران فرهنگی درباره آن برنامه مدونی ندارند و توفیقات آثاری مثل یوسف پیامبر(ع) نیز صرفاً با همت شخصی افرادی چون مرحوم سلحشور حاصل شده است.

ادبیات

رضا اسماعیلی:

در «شعر نبوی» کم‌فروشی کرده‌ایم

رضا اسماعیلی، شاعر در یادداشتی با بیان اینکه در «شعر نبوی» کم‌فروشی کرده‌ایم از اینکه «شعر نبوی» در مقایسه با سایر زیرشاخه‌های شعر آیینی در سال‌های بعد از انقلاب جُثه‌ای نحیف‌تر و ضعیف‌تر داشته است سخن می‌گوید.

این شاعر در یادداشتی با عنوان «شعر نبوی: نقطه، سر خط»، می‌نویسد: «کیست مولا؟ آن که آزادت کند/ بند رقیت ز پایت بر کند/ چون به آزادی نبوّت هادی است/ مؤمنان را ز انبیا آزادی است.» (مولانا)

اگر بگوییم «شعر نبوی» در مقایسه با سایر زیرشاخه‌های شعر آیینی در سال‌های بعد از انقلاب جُثه‌ای نحیف‌تر و ضعیف‌تر داشته است، اغراق نکرده‌ایم، فقط کافی است تا مروری اجمالی بر دفترهای شعر شاعران مذهبی بعد از انقلاب داشته باشیم، تا به درستی این گفته پی ببریم، البته این سخن به معنای نفی و انکار آثار درخشان و خوبی نیست که توسط شاعران توانمند و ارجمند نسل انقلاب هر ساله تولید و عرضه می‌شود. این شاعر می‌افزاید: آنچه بیشتر مورد نظر است، کمیت و کیفیت شعرهای خوب نبوی در مقایسه با دیگر زیرشاخه‌های شعر آیینی است که به راستی نسبت معقول و قابل قبولی نیست. در آثار شاعران آیینی بعد از انقلاب کمتر می‌توان شعری هم‌تراز و هم‌شأن شعر شاعران متقدم در نعت و منقبت پیامبر اکرم(ص) پیدا کرد. بیشتر شعرهایی نیز که پیشانی‌نوشت «نبوی» دارند، به اعتبار موضوع در شمار شعرهای نبوی قرار گرفته‌اند، نه از منظر «موضع». اگر در این معدود سروده‌ها نیز تأمل کنیم، به روشنی درخواهیم یافت که اکثر آنها لهجه‌ای توصیفی دارند و نگاه شاعر به پیامبر(ص) صرفاً نگاهی «تجلیلی» است تا تحلیلی و کاربردی. حال آنکه نیاز امروز جامعه دینی ما پیش و بیش از «تجلیل» - که افراط در آن همیشه به «تحریف» می‌انجامد - «تحلیل»، «تبیین» و «تعریف» است.

خواننده «آمدم ای شاه پناهم بده»:

اهل بیت(ع) خودشان اجازه و فرصت خدمت می‌دهند

استاد محمدعلی کریمخانی، مداح اهل بیت و خواننده پیشکسوت رمز ماندگاری قطعه «آمدم ای شاه پناهم بده» را نگاه اهل بیت(ع) می‌داند.

استاد کریمخانی در گفت‌وگو با «تسنیم» درباره قطعه «آمدم ای شاه پناهم بده»، می‌گوید: «شعر مربوط به مرحوم استاد حبیب‌الله چایچیان است. این شعر را من انتخاب کرده و به دفتر برده بودم تا برای امام بخوانم، البته این نکته را در نظر داشته باشید که اگر قرار باشد برای خاندان مطهر و اهل‌بیت(ع) کاری انجام بدهید، باید خود آن بزرگان عنایت کنند. این درست است که ما شعر و دستگاه آواز را انتخاب و تلاش کردیم تا کار مناسب و درخوری تهیه شود اما من هیچ‌گاه نمی‌توانستم به اراده و تصمیم خودم بگویم این شعر را می‌خواهم بخوانم یا حتماً این نوع سبک اجرا کنم.»

کریمخانی می‌افزاید: «ما همین شعر را در دستگاه‌های مختلف خواندیم و کار مناسبی از کار درنیامد. در دستگاه شور هم خواندم ولی باز هم نشد تا اینکه در نهایت سراغ دشتی رفتیم. انتخاب دست خود امام رضا(ع) بود. این غلط است که من ادعا کنم که این کار را انجام داده‌ام. اگر خود امام رضا(ع) عنایتی نداشته باشند، من که سهل است، بزرگ‌تر از من هم نخواهند توانست کاری انجام دهند و خدمتی به این آستان کنند. تعیین برنامه و تصمیم‌گیری باید با خود اهل‌بیت(ع) باشد، چون قرار است برای خود ایشان کاری انجام بدهی، خودشان باید اجازه بدهند و فرصتی برای خدمت تو فراهم کنند.»

وی می‌افزاید: «شعر خوب مایه و اساس مداحی است، شعری که پرمحتوا، پرسوز و بامعنا باشد، البته مداح هم باید آن را درست و با اخلاص ادا کند. شعر باید مطلبی باشد که مخاطب را به خودش جذب کند. شعر خوب با گذشت زمان از بین نمی‌رود بلکه حتی به مرور زمان و با گذشت سال‌ها و قرن‌ها جان می‌گیرد و هر بار تازه می‌شود. شعرهای محتشم را ببینید: «باز این چه شورش است که در خلق عالم است»، هر بار این شعر را می‌خوانیم انگار بار اولی است که می‌خوانیم و می‌شنویم، بس که پرمحتوا و پرسوز است.

این مداح اهل بیت(ع) می‌گوید: «شعر باید پرمفهوم و سنگین باشد تا وقتی مداح آن را می‌خواند، توجه مخاطب را جلب کند و به این مطلب بیاموزد و درکش را بالا ببرد. اگر شعر کم‌مایه و سبک باشد، سوز مداح را هم تحت تأثیر خودش قرار می‌دهد. دقت داشته باشید که اهل‌بیت(ع) شخصیت‌هایی نیستند که بتوانیم هر شعری در وصف و مدح ایشان بسراییم یا با هر لحن و بیانی برای آنها مدیحه‌سرایی کرده و شعر بخوانیم، باید صاحب مجلس را بشناسیم و ادب را در محضر ایشان رعایت کنیم، کار باید در شأن امام معصوم(ع) باشد.»